

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 52**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Kärnate.

Tack för brevet! Jag går i svar på det och vänder. Jag har nämligen i dag fått 75 kr. för Jul. Det är ungefär hvad Stornan skulle gilla, ty ^{novellen} den var 15 sidor och den ger 5 kr. för sidan. Men Stordemann hade skrivit till mig, att Jul i år skulle ge stora honorar han rådde mig att för den skulle skrivas där och säga att Stornan, som ej gaf mer än 5 kr. var mig för liten, eftersom han vet att jag måste förtjäna. Men får jag mindre än i Stornan och hälften mot hvad den ger. Jag ville gärna skriva och säga blott "Höglund" ^{som såväl pengarna} som det ej är ett misstag eller som jag missförstått Stordemann. Jag har blifvit lofvad ett stort honorar och detta är bland det stora minsta, skall jag vara nöjd? På andra sidan vet jag att Ernst Ahlgren hade ord om mig att vara snål och att påstå på snälla betalning och att skriva efter mer, då han ej var nöjd, så att man ej så gärna skulle komma och bidrag. Det är också fullt och om jag skriver och grälar blir jag väl också utredd för snål. Jag skulle ej tänka på det, om ej Stordemann lofvat mig, att på så mycket mer än i Stornan. Du vet, det är det, som det svicker i en, man vill ej bli lurad. Så nu som det är farligt att skriva. Jag antar, att innan ditt brev kommer, har jag slagit det ur hägen för längs sedan, men nu är jag så riktigt ord. Hur skola de få bidrag, då de bär sig ut på det sättet? Men naturligtvis kan jag sända mig utom 25 kr. mer eller mindre.

I dag har jag fått ett långt och alldeles ovanligt intressant brev från min yngre. Han har ej skrivit på hela hösten och jag antog att han ej fått mina brev utan var resande. Men som vanligt var han återvänd och så förfärligt tackade därför att jag rekommenderat honom hos Ellen Key. Det var det, som gjordes hos Stockholms sjuårs till en och sju. Han hade haft en litterär byråning, han hade sett dessa alla Heideström. Geijerstam. Störmer. Kruse (hvad är det för en?) ^{deverting} Hallström. De är han förfärligt arg på, han måtte ha varit i uselt humör, bortskämd, säger han, dera! (Tänk du) när han skriver prosa. Hans litterära samprat i Ord och Bild kallar han rent värdelöst. Hans romaner lästarna. "Hvarför säger ej Kritikern honom att han ej kan skriva prosa?" "Hvarför säger han sig ej med det tycka?" Han tyckte mycket mer om honom innan

han såg honom vilka nödvändigt råka honom. Så man kan tänka sig att den
afguden varit afgud - Han vill blott bli "adokirt" - Det är skada om
H-m blifvit så svår, man kunde ju dock vänta det - - - Men och Kruse
tycker han burt om - De äro väl glada gossar de och ej alla kontikunde
tänker jag - Levertin reste till Paris, han såg troune litet - Själva hade han
väntat skulle vara en dycker person. "Har han ej så jävialiskt mäni-
ska skriva sådana ^{hunnika} böcker" - Så har han varit i Norge och sett
politiskt folk och afven Thoen - Men han tycker bättre om Sverige -
Han sänder och ett porträtt alldeles bildskänt i nationaldräkt - Jag
hänjar bli stolt öfver mine väv -

Det var bra märkvärdigt med Hedda Heg. Han har nog Rämpat,
innan han skref det brefvet - Och en stor glädje för dig var det
att få det. Just som du säger då ytterst behagligt att slippa en
orän - Det är väl troligt, att ni komma att råkas och bli goda
vännor igen, ty du har vist aldrig upphört att tycka om henne,
något helt blir det dock väl aldrig, nerverna ^{äro för} bli skrämda, de
glömmas ej, om också förståndet vill det aldrig så mycket - Det är
emellertid bra syft - ^{att hon nu kommer} Du är vist också sådan, att om man lett dig om
förlåtelse för en sak så glömmas du den och förläter verkligen - Jag ber
aldrig om förlåtelse och tycker ej om att bli bedt. Jag Rämpar med mig
själf till jag kan bli god ^{man jagret ej om jag förläter,} igen. Om jag varit som fru Rosmusen hade jag
visat dig en eller annan vänlighet, men troligen ej talat rent ut - För resten
vet jag ej hvad det vill säga att hata en människas - Vet du?

Blir juken en så svår tid för dig? Det är syft, det motivet som
jämt och jämt komma åter i folksagor att man ej skall gräta för
mycket, de döda fara illa af det - Den tycka fru Berta vandrar omkring på jorden
med en annan småbarn, men det är ett, som kryper i sinne skjorta och ej kan följa med
skaran, icke heller kan det blottas öfver gräset och komma öfver diken - Det är min moders Tana,
som Rylamig ^{säger det} - Min moders Tora, som tyoga mig - Det är något, som någon vill ^{den} vill ha
de döda betraktade som vännor och hjälpare, det är det gamla som nymoderna religio-
ner också försöka - Jag tvodde nästan att dina döda nu kommit att blifva dina bästa
vännor och att de dagar du lefde med dem voro minn vinnliga än bittra -
Jag skulle vilja att ni alla hade en dag, då vi lefde med de döda - Gbländ
tycker jag de komma öfver mig och fundera på sitta - Du vet jag, tror så
litet på döden som om den aldrig finnes - Kanstke det ligger däri att
jag ej är rädd - Det är så tråkigt att sådant ^{blott} religiositet - Det är bara
medfäst - Gdämmer jag i stämning i dragsågen skrifer jag -
men det blir väl bättre på julafton - Din Salma -